

Előfizetési díj:

Félsz évre . . . 8 kor.
Félévre . . . . 4 kor.
Negyedévre . . 2 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Megjelenik minden
vasárnap.

Telefon szám: 15.

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvár, Zárda-utca
17. szám,
hová a lap szerkesztési
részét illető minden
közlemény intézendő.

Kiadóhivatal
Kaposvár Zárda-utca
17. szám
hová az előfizetések
és a lap szétküldésére
vonatkozó felszólalás-
ok intézendők.

Pünkösöd.

Szomorúan virrad ránk piros Pünkösöd hajnala. Nehéz idöket élünk. Súlyos válság átka nehezedik ránk. Sötét felhők tornyosulnak a politikai élet egén. A szemhatár egyre sötétebb lesz. A kedélyeket sejtelmes borongás szállotta meg. Teljes a tájékozatlanság, senki sem tudja mi lesz. Az abszolutizmus molochja fel akarja falni a magyar alkotmányt, a korlátoltság és a hatalmi szertelenség új áldozatokat kíván a helyett, hogy pirongva osonna vissza szégyene rejtek helyére. Népakarat, történelmi fejlődés, az idők követelményei, az eszmék megérlelődése mind lehetetlen utopiák, mert nem Bécsben születtek. Hát — köztünk legyen mondván — ezekért az állapotokért, a melyek ma oly nyomasztólag hatnak ránk, nem igen lett volna érdemes egy alkotmányt annyi küzdéssel, fáradtsággal, szenvedéssel és vérrrel ezer éven át fenntartani. Nemzeti mártírjaink nagyon olesó halált haltak volna, a magyar szabadság tündöklő fény sugarára csak halvány mécsvilág volna, ha holmi hetyke darabant-feszalgések, éretlen rémitgések és balga aggályoskodások megingathatnák ősi erényeinkbe vetett hitünket.

De álljunk meg egy szóra! I. Fe-

rencz József, magyar király gróf Tisza miniszterelnökhöz 1904 ápril 18-án intézett kéziratában, melyben Rákóczi hantvainak hazaszállítását rendeli el a következőket írja: „Azok az ellentétek és félreértések, a melyek súlyosan nehezettek elődeinkre hosszú századokon át, ma már egy végkép letűnt korszak történelmi emlékeit képezik. Király és nemzet kölcsönös bizalma és az alkotmány visszaállított békés uralma megteremtették a trón és a nemzet között a sikeres egyesült munkásság alapföltételét képező összhangot.“ Szinte hihetetlenül hangzanak ma e szavak! Alig egy év alatt hova jutottunk? Hol van a király és a nemzet kölcsönös bizalma? Hol van a trón és a nemzet egyesül. munkálkodásának alapját képező összhang? Ugy látszik ezek tűntek el, nem pedig az ellentétek és a félreértések.

És mindez azért van, mert a nemzet organizmusában az életerő jelei mutatkoznak. Ez pedig nem bűn, a mely nehezítés tárgyát képezhetné, hanem természeti törvényen alapuló jelenség. A nemzeti életerő az emberbe oltott fejlődési képesség megnyilatkozása, s egyszersmind a nemzeti élet alapja.

A nemzet forrása az őstermészetben van, természeti erők hozták létre,

tartják fenn és fejlesztik. Nemzet, mióta az emberiség történetét ismerjük mindig volt és mindig lesz. A természet törvényei változhatlanok. A nemzet a hatalom forrása. A legnagyobb látható földi hatalmat, az államot a nemzet alkotja. A nemzet nélkül való állam mesterkél, törékeny valami, mely felett folyton a mulandóság lidércze lebeg s minden nap erőt vehet rajta az enyészet, a nemzeti cél és az öntudat hiánya. A sovinizmus a nemzeti erő összetartó kapcsa. A fűnek nem lehet megtiltani, hogy ne nőjön, még a kőfalon és a hideg sziklákon is gyökeret ver. Botorság a nemzeti fejlődésnek gátat vetni. Ez annyi, mint a természettel harczba szállni. A ki ezt teszi, az csak vesztés lehet.

Azonban mit törődnek Bécs, Tisza, Khuen, Fejérváry és a szabadelvűpárt a nemzeti fejlődés örök törvényeivel. Az egyiknek magas, a másik rá sem hederít, a harmadik nem látja, a negyedik meg sohasem volt rá kíváncsi. Azaz, hogy mégis mindeniknek valami: Bécsnek ribillio, Tiszának mérgező illuziókból támadt részegség, Khuennak megdermedtőle ereiben a vér, Fehérvárynak egyszerűen smarn, a szabadelvűpártnak pedig rosszul jövedelmező üzlet, olyan hely nélkül való ispánság. Ezeknek a kezük soha

T Á R C Z A.

A nagybácsi.

— Irta: J. H. Rosny. —

— A nénjének a szeretője! — méltatlankodott Landa (már jó sok peach-brandyt felhörpintett s ez e likör erényes hangulatra tüzelte) — ez szégyenletes állapot! Nem tettem volna fel Pierre Fauvelről . . . Képtelennek tartottam őt ily hazug képmutatásra . . . kivált a nagybátyjával szemben!

— Ő nem hibás a dologban! — mondá Marville. — És úgy lehet, az ő helyében ön sem járt volna el különben . . . ha ugyan a sűrű korcsmázás nem változtatta volna még át végleg a boros pincze lakójává. Különben hallgassa meg a történetet.

Pierre nagybátyja, amint tudja, vagy ha nem is tudja, eredeti egyéniség. Olyan félig vadember. Ideje legnagyobb részét a Jura, vagy Alpok közt bujkálva tölti, felkuszva a hegytetőkre s leereszkedve feneketlen mélységekre. Olyan ember ez, aki ha huszonnégyórát eltöltött veszedelmek nélkül, Titussal együtt bizonynyára így sóhajtott fel: »Ez a nap elveszett számomra.« Ez a rótszörű hatalmas alak az ő fagyasztó tekintetével képes volna egy bikát leigázni a szarvainál fogva és képes átvetni magát

rusz láb széles árkon is. Nem lehet ráfogni, hogy szép. A természet inkább troglodyta termettel áldotta meg. De azért nagy hatással van a nőkre s csak úgy játszik velük. Ő is szereti az asszonyokat, de a hűség nem bántja. Ugy van velők, mint a hogy a gourmet szereti a szalonkákat.

Ez az ember elérte negyvenkettedik évét anélkül, hogy komoly érzelmre gyuladt volna. De higgye el mindenkinek út az óra előbb-utóbb. Armand Fauvel is belébolondult D. Margitba, a legbájosabb tizenkilenc éves barna szemű szőkébe, aki valaha megpillantotta a napvilágot a Jura hegyei között. Máskép nem kerithette hatalmába: el kellett vennie. Armand megnősült. Mint hallom, házasságuk eleinte boldog volt. Az ifju nő viszonzotta férje lángoló vonzalmát, amely azonban idővel alább szállt; a szirtek és havasok ismét uralomra jutottak. Armand hetekig elkalandozott, megcsalva feleségét, rem gonosz indulattal, csak úgy találomra avval, aki éppen utjába akadt kedélyes bolyongásaiban.

Marguerite folyton unatkozott magányában, — miután a természet szépségei iránt csak mérsékelt lelkesült. De azért nem nehezelt az ő colossusára és Armand is jó szívvel viseltetett iránti, mint a hogy a gazda szereti vagyonát. Így álltak az ügyek, mikkor Pierre barátunk egyiptomi utjából hazatérve, meglátogatta nagybátyját. Az ifju bájosnak találta nénikéjét; ez a barna szemű szőszke szépség oly el-

ragadó volt, mint az a burgundi herczegnő, aki, ha hitelt adhatunk Saint-Simon szava-
inak, istennők módjára sétált a felhők te-
tején. Pierrének nem voltak gonosz szán-
dékai. Annak a józan iskolának volt a hive,
amely azt tartja, hogy a nének, még oly
ifjak és elhagyottak is, a nagybácsik és
nem az öcsikék számára teremtettek e
földön.

Ha házigazdái is osztották volna ebbeli nézeteit, úgy nyugodt mérséklettel csodálhatta volna továbbra is ezt a gyönyörű arczelt, ezt az elragadó hajkoszorút s soha sem tévedt volna a tilosba ebben e régi gránit kastélyban. Azonban, mint írva van az máshelyütt, az elvek nem elegendők, kell, hogy a jövő azokat elfogadja . . . Eleinte úgy látszott, hogy Pierre nem nagy buzgalommal lát az első ostromhoz. Mégis neki vágott, de csak úgy egy-kétszer he-
tenkint s a többi napokon csak jelekkel érintkezett a nénjével. Elég ügyesen érintkezett; a kis néni nagy lelki gyönyörűségére, aki alaposan felmelegedett, pedig ez nagy veszedelem ott a hegyek között.

Tüzes érzelmeit elárulta szeme villanása, bűbájos mosolya s még bájosabb bágyadtsága. Tisztelheti az ember a nénjét a nélkül, hogy vak volna. Pierre figyelmét sem kerülhette el a nénjének zavara s ezt látni annyi volt, mint osztolni benne. Osztozott is derekasan, de már eltitkolni képtelen volt. Azok a nagy szemek mind tüzesebb pillantásokat szórtak, mosolygása

sem kereste a nemzet ütőerét, hanem a saját zsebükét. Talán soha sem lettek volna rossz királyok, ha hizelkedők nem volnának, kik az emberi méltóságot lealacsonyítják a királyok előtt.

Ma a Szentlélek ezen magasztos ünnepén, kérjük az egek Urát, hogy áraszsza bőségesen áldását öreg királyunkra, tegye szívét fogékonnyá hű magyar nemzetének igaz törekvései iránt, hogy egymást megértve s boldogítva egy szebb jövőnek vethessük meg alapjait. Jöjjön el a jobb kor, melyben boldog legyen a haza és benne a király. —ó — s.

— **Jöjjünk tisztába.** A »Somogyvármegye« lapársunk politikai irányáról, helyreigazításként e helyen, azt irtuk, mult vasárnapi lapunkban, hogy pártunkivüli. Tettük pedig ezt Darnay Béla ur egyenes felkérésére, ki — hir szerint — a »Somogyvármegye« lapvállalat legnagyobb részvényese. Ennélfogva az értesülést illetékes helyről származónak kellett tartanunk. A »Somogyvármegye« által reprodukált párbeszédben, lapunk szerkesztője által mondottaknak is ez képezte alapját. A Népjog kijelentése tehát nem légből kapott. Ez bizonyos. Mégis a »Somogyvármegye« szép és hazafias szílamokban czáfolgatja kijelentésünket, a helyett, hogy egyszerűen megjelölte volna a pártot, — ha nem pártunkivüli, — a melyeknek elveit vallja s amelynek céljait támogatni akarja. Ez is bizonyos. Pedig ha megjelöli egyszerre elosztat minden homályt s utját vágja minden további vitának. De így sem mi, sem a közönség még ma sincs, — sőt ma, minthogy a pártunkivüliség kijelentését, tőlünk zokon vette, ezt követőleg pedig a szombati számában a Kaposvár-kerületi függetlenségi és 48-as párt alakulásáról szóló hírében pusztán ellenzéki mivoltát domborítja ki — épen nincs tisztában a Somogyvármegye politikai pártállásával és nem is lehet, mert mindaz amit eddig abban olvashattunk — bár a nemzeti ügy előmozdítása érdekében helyesnek tartjuk — nagyon szépen elfér minden létező ellenzék, még a diszidensek pártja programjának keretében is. Épen

mind gyakori s mind bódítóbb lett és Pierre belátta, hogy nagy lépésre kell magát elhatároznia, mely az esetben nem lehet más mint elhagyja a kastélyt.

Egy délután ott ült néni és öccs a kert egy magányos helyén, hatalmas nyárfák árnyékában. Andalító szellő reszketette meg a fák ágait, szokatlan hangok töltötték be a kertet, minden sóhajtozott, reszketett körülöttük. Nyugtalanosság szállta meg a tájat, fekete fellegek tornyosultak az égen s az ifju néni nagyon ideges volt. A lengő szellő Pierre térdeihez simította szoknyáját. Mindketten hallgattak. Ugyanegy érzélem szorongatta keblüket... Megvillant az ég, majd hatalmasat dördült a fejük felett... Az ifju nő ijedten hajolt Pierre felé, miközben elveszté az egyensúlyt. Pierre kinyújtá karjait, hogy föltartsa s lehet, hogy ezt a mozdulatát félre értette vagy csak fel akarta használni, elég az hozzá, hogy a mi barátunk keblén érezte az ő meleg testét, ajkára pedig egy pár csodásan édes ajak tapadt.

Pierre nem egészen úgy járt el, mint József Putifárnéval — ennyit sok volna egy jól nevelt francia ifjutól követelnünk. Első meglepetésében visszaadta a csókot, melyet ezen bájos ajkak nyújtottak — de már ismétlésekbe nem bocsátkozott; úgy téve, mintha magát érezné bűnösnek, el-

azért a pártállás tisztázását, ha valamikor, úgy most e válságos időben, a mi pártunk a függetlenségi és 48-as párt szempontjából elengedhetlenül szükségesnek tartjuk. Jöjjünk tehát tisztába!!

A város közgyűlése.

Kaposvár rdt. város csütörtöki rendes közgyűlése csekély érdeklődés mellett, kevés számú képviselőtestületi tagok jelenlétében, de annál gyorsabb ütemben folyt le.

Elnöklő polgármester a gyűlést megnyitván bejelenti, hogy ezután minden második hónap első csütörtökjén tartatik meg a rendes közgyűlés.

Az elnöki jelentés tudomásul vétetett, melyhez csupán csak dr. Rusa Ernő szolt, interpelláció keretében felvetetvén azt a kérdést, hogy a városunkban is immár felbukkant automobil közlekedés tárgyában valami szabályrendeletet szándékozik-e a városi hatóság készíteni és életbe léptetni, mert ezen veszedelmes járművel való közlekedés megrendszabályozás nélkül e sem képzelhető.

Ugy a polgármester, mint a rendőrkapitány azon megnyugtató válaszát, hogy a szabályrendelet készülöben van, a képviselő testület tudomásul vette.

Áttért a közgyűlés a napirendre:

2.) Kossuth Lajos és Deák Ferencz életnagyságu képének elkészültéről jelentés és a képek elhelyezése iránti rendelkezés tárgyában javaslat.

A városi tanács azon javaslatát, hogy a Kussuth-kép a városház nagytermének déli falán, — Deák Ferencz képe pedig annak északi falán helyeztessék el, a képviselőtestület elfogadta.

3.- Gróf Kreith Béla kérvénye a fővárosi 1848/49. szabadságharci ereklye muzeum támogatása czéljából képek megrendelése iránt.

A kérelemnek hely nem adatott.

4.) Somogyvármegye kaposvári közkorházánál épülő sebészeti pavillon után járó építési alapdíj elengedése tárgyában javaslat.

Az építési alapdíj elengedtetett.

5.) Az aggápolda alapítvány; Eszterházy-féle ingatlan vagyon pénztár, városi utadó alap; temető alap, szegény alap, középítészeti alap, új városházépítési pénztár közegészségügyi alap; népkonyha alap,

menekült a hegyek közé. Csak késő este tért vissza, bőrig áztatva s hősies elhatározásához hiven, azzal állt nagybátyja elé, hogy másnap reggel elutazik. A bácsi komoly arcczal végighallgatta, a néni azonban reszketni és sáppadozni kezdett. Majd azt mondva, hogy nem jól érzi magát, szobájába tért.

A két férfi pár perczig némán állt egymással szemben. A bácsi zöld szemei vadul villogtak; ijesztő tekintettel mérte végig öcscsét, majd hirtelen így szolt:

— Mi az már meg? Ne beszélj boldokokat! Mért akarnál itthagyni bennünket?

Pierre zavarodottan dadogot valamit. Nagybátyja rá se fityitelt, hanem nagy maczkó lépteivel mérte fel-alá a szobát. Végre ráfordult:

— Nem kellett volna megházasodnom. Nem vagyok én férjnek való; mintha csak farkasra biznák a nyáját! De különben nincs semmi értelme...

Evvel galléron ragadta öcscsét s a levegőbe emelve, reárvallt:

— Semmi értelme sincs, hogy ő áldozat legyen... és én nem tudom őt boldoggá tenni... legjobb, ha az egészet a családban rendezzük el.

Kinyitotta az ajtót a s Pierrret kirópitve a folyosóra, utánna dörögte:

— Ha el mered hagyni a házamat isten ucsse kitépem az üstöködet, fiam!

Francziából: Ifj. Rh. V.

Sétatér alap, köztisztasági pénztár, ovoda alap, rendelkezés alatti kölcson pénztár; petőfi utcai iskola építési pénztár, Sauer alapítvány, Inselt Samu alapítvány, Kont-rássy alapítvány, Somogyi József alapítvány Gundy György alapítvány, Tallián Béla alapítvány, Somssich, Jankovich alapítvány, Fekete Lipótné alapítvány és törzsvagyon pénztár 1904. évi számadásának megvizsgálásáról jelentés és javaslat.

A tanács javaslata elfogadtatott. A pénztári számadások helyeseknek találtattak. Új aggápolda építése határozatott el.

6.) Kaposvár—fonyódi h. é. vasut menetrendjének megváltoztatása és e vonalon több személyvonat beállítása tárgyában az illetékes igazgatósághoz megkeresés intézése czéljából javaslat.

Helischauer Jozsef, dr. Szaplony Manó, dr. Rusa Ernő, dr. Fehér Henrik és Darnay Béla hozzászólása után a városi tanács azon javaslata, hogy két új személyvonat beállítása, a menettérítjegyek érvényességének 3 napra való kiterjesztése és a menetrendnek, a helyi közönség érdekeinek figyelembe vétele mellett való javítása iránt a város a keresk. miniszteriumnál kérvényezzen és annak sikere érdekében a szükséges lépéseket tegye meg, elfogadtatott azzal, a hozzáadással, hogy a vonalmenti községek is hivassanak fel ez acczió támogatására.

7.) Boda Zsófia elhalt Horváth János rendőr özvegyének kérése segélyezéséért.

Száz korona segély a tanács javaslatához képest megszavaztatott.

8.) Szigetvár—hárságyi viczinális ut-hálózatából a kaposvári szakasznak ki-hagyása iránt javaslat.

Elfogadtatott.

9.) A községi választók névjegyzékének összeállítására választmány kiküldése s az igazoló választmányba 2 tag választása iránt javaslat.

A választmányba Bakonyi Ferencz, Hagelman Károly, Borovitz Adolf kiküldetett, igazoló választmányi tagul pedig Kapotsfy Jenő és Kemény Samu választattak meg. A kik megelőző években is betöltötték e tiszteket.

10.) Iparos tanoncziskolai ügyben jelentés és javaslat.

A tanács javaslata elfogadtatott.

11.) A Medgyes telken a Damjanich-és Ösz-utca által határolt telkek értékesítése iránt Simon Gyula és Vései Sándor vételi ajánlatának bemutatásával javhslat.

Dr. Rusa incokolt indítványára a képviselőtestület egyhangulag elhatározta, hogy a Medgyes telken mindenféle ingatlan eladást felfüggeszt s egy éven belül ott semmit el nem ad.

12.) Pénztárvizsgálatról jelentés.

Tudomásul vétetett.

Ezután a polgármester öt heti szabadságot kér, mi neki egyhangulag megadott.

A közgyűlés fél 5 órakor véget ért.

Az orvosok ünnepélye.

Szép és magasztos ünnepet ültek Somogyvármegye orvosai folyó hó 7-én. Dr. Polányi Lajos Kaposvár rdt. város tiszti főorvosa Dr. Ungár Lajos és Dr. Schön Jakab körorvosok negyvenéves gyakorló orvosi jubileumát ünnepelte meg a Somogy-megyei orvosszövetség.

Az ünnepély délelőtt 11 órakor a vármegye székházának a közönség által egészen megtöltött nagytermében díszüléssel vette kezdetét, melyet dr. Szaplony Manó, a Somogy-megyei orvosszövetség elnöke nyitott meg s felkérte dr. Ullmann Antal titkárt,

hogy Kétly Károly urnak, az országos orvosszövetség elnökének üdvözlő levelét olvassa fel, a minek megtörténte után ismét dr. Szaplanczay szolt, üdvözlőlvén a kartársak nevében a jubiléumokat. Majd Németh István polgármester dr. Polányi Lajos főorvoshoz, Plachner Sándor főszolgabíró pedig járásabeli két körorvoshoz, dr. Ungár és dr. Schönhöz intézett tartalma: beszédben méltatták a derék orvosoknak a hosszú és nehéz élet-pályán szerzett sok és maradandó érdemeit.

A mely ünnepi beszédekre az ünnepeltek meghatottságtól remegő hangon elmondott szép szavakban adtak kifejezést köszönetüknek.

Végül Szabó Kálmán azon indítványára, hogy a diszközgyűlés lefolyása jegyzőkönyvbe foglaltassék és arról Somogyvarmegye közönsége értesítessék, egyhangulag elfogadtatván, a közgyűlés véget ért.

A diszközgyűlést bankett követte délután egy óraker, mely a Korona szálló nagytermében tartatott meg. A banketten is nagy és diszes közönség jelent meg, köztük számos hölgy, ugy helyből, mint a vidékről.

A pohárköszöntők sorát Tallián Gyula főispán nyitotta meg, a királyt életvé, nyomban utána dr. Weisz Albert, Polányi Lajosra, dr. Gáspár Imre az ünnepeltekre, dr. Fehér Henrik ugyanazokra. Bakonyi Ferenc Tallián főispánra mondott tóztot. A jubiléumok nevében a felköszöntésekre dr. Polányi Lajos válaszolt a következő mély életfilozófiáról tanuskodó magvas beszédben:

•Tisztelt Uram!

Most már mi is hisszük, hogy van Gondviselés, melynek fátumszerű intézkedéseit senki halandó ki nem kerülheti.

Igy jutottunk mi is a jubiléumok közé, jutottunk mi is pályafutásunk azon halálkövéhez, melyben lángbetűkkel be van vésve: a memento-mori.

Még csak egy lépést előre s ott vagyunk az élő-holtak, majd holtak, a feledés, majd megsemmisülés kapuja előtt.

Megvallom, hogy valami, ugy ez lehetett a jubileumtól való húzódozásunknak tulajdonképeni oka.

Pedig mi nem félünk se a haláltól se a feledéstől. Nekünk csak a jubiléum kimulása sorrendje ellen van kifogásunk, mert sokkal jobb ezerszer halva, felejtve, mint egyszer felejtve, halva lenni. No de bármint is határozzon a végzet, egy vigaszunk mégis van. Látjuk a felkelő napokat, melyek a mi leáldozó napjainkat szeretettel kísérik, szeretettel bucsuztatják.

Hja ez a világrendszer titka, az örökkévalóság törvénye!

Nem kell tehát félnünk, orvosok mindig lesznek, míg a világ áll. Legyenek is! Ők a humanismus igazi felkentjei, a szenvedő emberiség igazi szolgálói.

Nem annak a melle volt háromszoros ércszel vértézve, ki először a tengerrel, hanem azé, ki először a halállal vette fel a harezot. A halállal, melyek segédforrásai ki-

apadhatlanok s melynek még saját áldozatai is felbomlásukkal segítségére sietnek.

De hála az égnek, ma már senki sem várja az orvostól, hogy a halált legyőzze, mert a halál halhatatlan, hanem igenis azt, hogy az életbe való időelőtti beavatkozását megakadályozza.

Nos, sikerül-e ez mindig! Ez a kérdés az, mely folytonos kételyeivel, töprengéseivel keseríti meg életünket.

Mintha csak Göthe egyenest az orvost akarta volna aposztrofálni, mikor ezeket az örökszép sorokat írta: »Ki soha kenyerét könnyek közt nem ette, ki soha gondteljes éjjeleit ébren, ágyán nem töltötte, az nem ismer benneteket ti halhatatlan istenek!»

Mindennel lehet az orvost vádolni, csak könnyelműséggel, lelkiismeretlenséggel nem.

Hányszor feledkezik meg önmagáról, családjáról, csak hogy másokon segíthessen, hány-szor teszi ezt saját élete kockázatásával.

Kedélye egy háborgó tenger, kevés öröm sok bú és bánattal.

Csodálatos specialitása ő a teremtésnek. Naturalista, mert theista, realista, mert idealista.

A természet csodáiban látja az istenséget, az igazság keresésében a világ boldogítását.

Az ő jelszava: si nequeo celestes acheronta moveo.

Ha az égből nem kapom, a pokolból veszem a tüzet és világítok be az éjjelek sötétségébe, ha az élettől nem kapom, a haláltól veszem a segítséget a halál ellen!

Ez ő, az ő igazi mivoltában!

Ismételve hálásan köszönjük a minket ért kitüntetést, melyet mindjobban megérdemelni egyedüli törekvésünk lesz.

Isten éltesse önöket!»

Ezután pedig Dr. Ullmann Antal az ünnepély folyamán érkezett üdvözlő táviratokat olvasta fel.

Ekkorra aztán már a fársas ebédnek is vége levén, itt is, ott is megkezdődött az asztalbontás — mint a déli bankettoknál rendszerint szokás — a jóllakott közönség igyekezett dolgo után nézni, hogy már Szabó Kálmán a tóztok nagymestere a mikor szóhoz jutott és ékes szavakban előadhatta panaszát a legfőbb orvos az idő ellen, az ünneplő közönségből sokan hiányoztak.

Miért is kellett ezt délben csinálni?!

H I R E K.

A legszebb ünnep.

Légy üdvöz, poétikus, szép ünnep; virágos, piros pünkösdi napja, köszöntünk! Eljöttél közibünk és magaddal hoztad varázslatos bájadat, csodás szépségedet üde zománczodat és jószágos derűdet.

Légy üdvöz, virágos pünkösdi napja, mely eloszlato szívünk felett a borut lelünkéről levezed a szomorúságot, vállainkról a nyugót, s pillanatra tisztább ártoszférában érezzük magunkat. Elfeledjük künu a természet öien, a nagy mindenségben, minden fájdalomainkat, keserveinket, elfeledjük a súlyos gondokat, az élet nehézségeit: a sok virág között, a kéklő, mosolygó ég alatt, mindent elfelejtünk, a mi fáj, a mi bánt, a mi sajog.

Tisztának, mocsoktalannak érezzük lelkünket, menten minden emberi gyarlóság-

tól, irigységtől, kajánságtól és álszenteskedéstől. Elvesznek egyszeribe a rosszindulatok, a káros szenvedélyek s Isten szabad ege alatt örülünk a csendes, nyugalmas életnek.

Téritsen magunkhoz ez az egyszerűen bájos, fenségesen gyönyörű piros pünkösdi napja. Tanuljuk meg, hogy az élet nem áll a boldogság, a jólét, a gond nélkül való élés végtelen sorozatából; sok csalódás, meg annyi keserűség, felváltva pillanatnyi örömmel, jut ki osztályrészenkül. Az elégedetlenséggel, a csüggedéssel, a kétségbeeséssel nem érünk célzt; istenkáromlással nem visszük előbbre ügyünket sőt jobban elmérgesítjük azt; lassan-lassan elidegenedünk embertársainktól, elveszítjük lábunk alól a talajt és esünk, zuhanunk bele a feneketlen örvénybe.

Legyünk élni akarók, nézzünk szembe az élet száz meg száz változataival, a sors csapásait tűrjük erős akarattal, szívós kitartással; legyünk minden ütés, minden sújtás ellen vértézve, páncélozva, mertha elveszítjük energiánkat, akkor mi is elvesztünk. Ha tűrni és bizni, szenvedni és remélni nem tudunk, akkor valójába belékerülünk a legzavarosabb helyzetbe s minél inkább akarunk szabadulni a károsos légkörből, annál kevésbé tudunk.

Fogadjuk szeretettel, igaz hittel a virágos, piros pünkösdi napjának eljövételét feledjük el benne mindazt, a mi rosszat érzünk, tudunk és gondolunk magunkban s alakuljon át egész lényünk olyaná, amely megérdemli az igaz boldogságot. Legyünk önzetlenek és nemesek, legyünk mindig jobbak, mint körülöttünk e ő embertársaink s ne azt mutassuk szüntelenül, hogy milyen rossz tud az ember lenni, hanem minő jó lehet, ha ura önmagának, ha megszabályozza féktelen szenvedelmét.

Légy üdvöz, poétikus, szép ünnep, ki hivatva vagy átformálni az emberi lelkeket, köszöntünk piros pünkösdi napja, amiért alkalmat adsz lényünk megnevelésére, üdvözlünk, hogy erőt bátorságot öntesz belénk a sok keserűség elviselésére s biztatsz, buzdítsz, kitartásra serkentsz bennünket; bevilágítod elménket, és megmutatod az egyedüli helyes, célra vezető utat nekünk.

— **A koronázás évfordulója.** A mult csütörtökön mult 38 éve, hogy a magyar nemzet kitörő lelkesedéssel és leirhatlan örömmel a budavári Mátyás templomban megkoronázta I. Ferencz József apostoli királyunkat és a tragikus véget ért Erzsébet királynét. Ezt a napot hagyományos kegyelettel ülik meg Magyarországon mindenütt, mert a hű magyar nemzet ragaszkodik alkotmányos királyához. Kaposvárott is a templomokban ünnepi istentiszteletek, az iskolákban pedig hazafias ünnepélyek tartattak.

— **Papi gyűlés.** Herbay Pál szentbalázi esperes-plebános elnöklése mellett a mult csütörtökön papi gyűlést tartottak a kaposvári plébánián, a kaposvári rom. kath. esperesi kerület papjai.

— **Varosi közgyűlés.** czimü vezércikkében a Somogyi Hírlap, többek közt, azt írja, hogy: »az elnöki jelentést már-már tudomásul vették, midőn — Szalay Károly távolléte folytán — Rusa Ernő dr. szólott a jelentéshez». Ha ez viccz akart lenni: sajnálatra méltó, szegényes viccz. Ha pedig azt akarta vele mondani a cikkíró, hogy Rusa Ernő dr. felett bárki is rendelkezhetik és felszólalásait irányíthatja: azt kell hinnünk, hogy cikkíró önmagáról itéli meg Rusát. Hiába, mégis csak igaz az a német közmondás: »Wie der Schelm ist, so denkt er.«

— **Figyelmeztetés.** E helyt is, ismételten felkérjük a kaposvári választó

kerület függetlenségi és 48-as párti választó polgárait, hogy a Kaposvárott folyó hó 12-én (pünkösd második napján) délután 2 órakor a Korona szálló nagytermében tartandó pártértekezletre minél számosabban megjelenni sziveskedjenek.

— **Kaposvári szinkör.** Nádasi József szintársulata e hó 9-én kezdte meg két és fél óra terjedő előadásainak sorozatát Strausz elbájoló zenéjű »Bőregér« cz. operettjével. Láttuk az előadást s arról csak jót referálhatunk, úgy az egyes szereplők, mint a kar megállták helyüket. Kedvesen jutatták érvényre e fülbemászó zenéjű operettet Wlassák, Feledy és Kömleyné. — A 2-ik felvonás végén működött balletkar pedig külön dicséretet érdemel. Sajnáljuk, hogy csak félig telt ház volt, mit különben annak tulajdonítunk, hogy Nádasi tavalyi gyenge társulatának hatása alatt áll még mindig a színházba járó közönség.

— **Tüzoltó ünnepély.** A somogyvármegyei tüzoltó szövetség f. évi június 18-án tartja Csurgón VII. évi rendezés közgyűlését. Ugyanekkor ünnepli a csurgói önk. tüzoltó egyesület 30 éves fennállását. Az ünnepély sorrendje. Június 17-én a vendégek fogadása és elszállásolása. Este 8 órakor prolog és műkedvelő előadás; szinre kerül »A vörös sapka« czimű népszimű, utána tüzoltói élőkép görögtüzzel. Június 18-án reggel 5 órakor ébresztő. 7—8 órakor gyakorlat. 8—9 órakor díszfelvonulás. Delelőtt 9—10 óráig hálaadó istentisztelet (tábori mise) a »Szécényi téren.« Delelőtt 10 órakor a szövetség közgyűlése a Korona vendéglő nagytermében, ugyanott szolgálati éremkiosztás. Delelőtt 1 órakor társasbél a Korona vendéglőben; egy teríték ára 2 kor. 40 fill. Delelőtt 4 órakor néppünnepelely tréfás versenyekkel a városi sétakertben. Belépő díj a néppünnepelelyre 40 fillér gyermekeknek 20 fillér. Egyenruhás tüzoltók belépti díjat nem fizetnek.

— **A mezei munkások sztrájkja.** Az iparos segédekről átsapott már ez a társadalmi betegség a mezei munkásokra is. A lengyeltóti és az igali járáások több községeiből jelentenek ilyen munkás bérmozgalmat. A mozgalom mindenütt idegen izgatók felbujtásainak a következménye. Az illetékes hatóságok részéről érélyes intézkedések vannak folyamatban.

— **Kitüntetett csendőr.** — Szigeti György csurgói csendőrijárássormestert a király a koronás ezüst érdemkeresztel tün-tette ki. Az érdemkeresztet szerdán adták át hivatalosan a kitüntetettnek igen szép ünnepség kíséretében. Szigeti szolgálata alatt legjelentősebb volt a következő három eset: A hirhedt Renkó-Oroszlán rablóbanda utolsó maradványát ő ugrasztotta szét 1888-ban, ő el fogja 1894-ben Kund Béla faj-szi földbirtokos gyilkosát, 1890-pedig Iháros-Berényben azzal tüntette ki magát, hogy egy tűzvész alkalmával több ember életét megmentette.

— **Nyári hivatalos órák.** 1905 június 16-tól szeptember 1-ig a kir. pénzügyigazgatóságnál és mellé rendelt számvevőségnél vásár-és ünnepnapokon d. e. 8—11-ig köznapokon reggeli 7-től déli 1 óráig. A kaposvári kir. adóhivatalnál vásár-és ünnepnapokon d. e. 8—12 óráig, köznapokon reggeli 7 órától d. u. fél két óráig tartatnak és az adóhivatal köznapokon 9—1-ig teljesít pénzkezelést.

— **Vizsgarend.** A kaposvári polgári fiuiskola évvizsgálatainak sorrendje: Június 9-én d. u. 4 prot. hittan-vizsga. 10-én delelőtt 8 órakor rk. hittan-vizsga. 14-én delelőtt 3-kor izr. hittan-vizsga. 15-én delelőtt 3 órakor torna vizsga. 24-én delelőtt 8 órakor az I. oszt. delelőtt 3 órakor a II. oszt. rendes osztály vizsgája. Az iskola vizsgálatai nyilvánosok lévén, azokon az egyesület tagjait, a szülőket s a tanügy barátait szivesen látja az igazgatóság.

— **Véres szerelmi dráma.** Lator János urasági inas és Pintér Mari szobaleány együtt egy uraságnál szolgáltak a János-utczában. Az inas beleszeretett a szobaleányba, aki azonban nem igen hallgatta meg amanak szavait s nem viszonzta érzelmeit. E feletti elkeseredésében a csütörtökről péntekre virradó éjjelen fegyverrel kezében leste Lator János Pintér Marit s mikor hajnal tájon az udvarra kijött, agyonlőtte, azután pedig önmaga ellen fordította a fegyvert és a saját életét is azzal kioltotta. Mire a házbeliök összeszaladtak és a rendőség is csakhamar megérkezett, mindkét szerencsétlen meg volt halva. Pénteken delelőtt temették el őket.

— **Majus 16-án** kedden indult meg »A Polgár« politikai napilap. Főszerkesztő: Dr. Vázsonyi Vilmos, orsz. képviselő, aki publicisztikai munkásságát kizárólag e lapnak fogja szentelni. Az egyenlő jogon, az általános kulturán és a gazdasági igazságon felépült magyar népállam, a polgári Magyarország: az ideál, melyet a »A Polgár« szolgálni akar. Gyapapitani a polgári önértéket, terjeszteni a népjog tiszteletét, kitépni a reakció minden fajtájának gyökerét, támogatni a politikai és gazdasági felszabadulásra törekvő rétegeket, küzdeni az osztályállam maradványai ellen: ez a »A Polgár« politikai hitvallása. Fegyvere az alku nem ismerő radikális igazság, melyet a közélet és a társadalom minden terén érvényesíteni kíván. De a radikálizmust sohasem fogja keresni a hang durvaságában, mindig csupán a meggyőződés erejében. E czél elérésében, a lap főszerkesztőjét, dr. Vázsonyi Vilmost a publicisztika észépirodalom legjelesebb munkásai támogatják. »A Polgár« rendes munkatársai Ifj. Ábrányi Kornél, (vezérek és tárcza), dr. Aczél Endre, Adorján Andor, Barabás Ferencz, (vasuti ügyek), dr. Bátorzékai Lajos, dr. Benedek János (vezérek és tárcza), dr. Besnyő Béla, dr. Bródy Ernő, Bródy Sándor (vezérek és tárcza), Cholnoky Viktor, Csergő Hugó (felelős szerkesztő), Greiner Jeaó, dr. Kreutzer Lipót, Krudy Gyula, (tárcza), Lux Terka (tárcza) dr. Molnár Jenő, Nagy Endre dr. Oláh Gyula dr. Rácz Dezső, Szerény Atadár, Szász Zoltán (tárcza) Szekula Jenő, dr. Szirmai Albert, Turányi Pál (vasuti ügyek), dr. Vázsonyi Vilmos (főszerkesztő). »A Polgár«-ban szabad szellemű teljesen független, demokratikus irányú, irodalmi színvonalon álló napilapot kap az olvasó. A Polgár teljes tájékoztatást ad a politika, az irodalom, a művészet, a gazdasági élet és a társadalom minden mozzanatáról és légolesőbb ilyen terjedelmű napilap, mert A Polgár egyes száma a fővárosban és zidőkeu 2 krajczár (négy fillér). Előfizetési árai pedig a következők: egész évre 16 korona, fél évse 8 korona nsygedévre 4 korona, egy hónapra 1 korona 40 fillér. A Polgár megjelenik mindennap reggel, ünnep és vasárnap után is. Szerkesztőség és kiadószivalat VI., Eötvös-utca 37.

— **Hasznos tudnivalók.** Az orvos-tudomány tanítja, hogy az egészséges emberi szervezetnek naponkint egy liter vizre van italul szüksége. Ez a víz szolgál ugyanis a bevetél-étel k higitószereül. E nélkül ugyanis a szervezet a megemészített táplálékokat hasznosan feldolgozni nem tudja. Minthogy azonban a táplálékokkal a gyomorba minden esetben igen sok és különböző betegség csirája is bejut, fontos, hogy italul olyan víz használtassék, mely bakteriummentes legyen, tehát azon csirákat ne szaporítsa, másrészt a táplálékokkal bevett bakteriumokat a gyomornak megölni segítse s végül, hogy a víz a gyomrot ne rontsa. Be van igazolva, hogy ilyen célokra a mohai Ágnes víz végtelenül alkalmas, mert teljesen bakteriummentes. Másodsor, minthogy szén-savat tartalmaz, a bakteriumok mérgező hatását lerontja.

KÜLFÖLD.

— **Keletázsiai háboru.** Az orosz-japán háboru, az orosz flotta megszemisülésével, immár abba a stádiumba jutott, a melybe észszerűen csak annak mielőbbi befejezésére lehet

gondolni. Sűrűn keringenek is a béke hírek, de úgy látszik, kevés az alapjuk, mert az orosz udvarnál még mindig a háboru pártjának van többsége. Mennyire oktaln a háboru folytatása, azt többi közt a Madzsusországból érkezett hírek is illusztrálják, melyek szerint két hét mulva újabb nagy katasztrófa fogja érni Oroszországot.

— **Orosz forrongás.** Oroszországban a forrongás egyre tart, noha e héten nagyobb jelentőségű mozgalmak hírére nem vettük. Csak egy kóssa hir izgatta egy-két napig Európa közönségét, az arról szólt, hogy a czárt meggyilkolták volna s nagy konsternációt okozott a tőzsdéken. Később ez a hir valótlannak bizonyult.

— **Delcassé bukása.** Németországnak határain túl is diadala van: megbukott Delcasse a francia külügyminiszter, a ki két ország közeledésének leghevesebb ellenzője volt. Ő volt különösen oka annak, hogy a marokkói kérdést kiélesítették s emiatt egyre feszültebb lett a viszony Franciaország és Németország közt. Bukásának szinte egyedüli okát a németek határozott állásfoglalásában kell keresni, amely Delcassé politikájának folytatását lehetetlenné tette.

— **Svéd-Norvég bonyodalom.** Norvégia és Svédország között alighanem háboru fog kitúlni azért, mert Norvégia magát függetleníteni akarja. Norvégia stortingje már kijelentette, hogy a Svédországgal egy király alatt való egyesítés feloszlott, következményeként annak, hogy a király megszűnt mint norvég király fungálni. Mindkét országban már mozgósítják a katonaságot. Norvégia, Svajez mintájára köztársasággá akar alakulnia.

— **Pofozkodó miniszterek.** Belgrádot csinos kis botrány tartja izgatottságban. Legforgalmasabb utczáján Nikolics igazságügyminiszter botjával többször megütötte Pasics volt miniszterelnököt, azért mert utóbbi lapjába kigunyolta Nikolicsot amiért élt ember létée nőül vett egy fiatal leányt. A királynak jelentést tettek a botrányról, a melynek folytatása lesz.

Közgazdaság.

A kivándorlók pusztulása.

Az utóbbi időben a lapok több ízben hírt adtak arról a tömeges pusztulásról, a mely a kivándorló honfitársaink sorát az amerikai aczél- és vasgyárakban megützedeli.

Cvek óta megszámlálhatatlan áldozatot nyelnek e gyárak olvasztó kemenczéi. Egy részük baleset folytán jut abba az ujkori pokolba. Bizük átjárókon kell a munkásoknak az izzó környékű kemenczék fölötte dolgozniok. Egy elhibázott lépés, egy kis szédülés, melyet a fölcsapó hőség gyakran okoz, elég ahhoz, hogy a munkás egynsúlyt veszíve, lebukjék a tángok közé. A támasz nélkül maradt cselád — ha a szerencsétlen magával vitte az új világban — valami nyomorúságos néhány forintnyi kárpótlást kap, amely talán egy hétre megmenti az éhenhalástól az özvegyet és árvákat. Ha ellenben a férfi egyedül vándorolt ki s a cselád itthon várja epedve a messzi földről érkező hírt és pénzt, senki sem törődik azzal, hogy az ittlévők tudomást szerezzenek a rettentő szerencsétlenségről. Tehár várják napról-napra, hónapról-hónapra, az amerikai küldeményeket, várják híaba:

Még embertelenebb s valóban a művelt emberiséghez teljesen méltatlan eljárás vet véget sok száz más kivándorló életének. Aki azokban az amerikai gyárakban nem halálos baleset folytán munkaképtelenné sélül, — hát az olyant egyszerűen — beledobják az izzó kemenczékbe. Így menekülnek meg azok a gyárak a kárpótlástól és egyéb kellemetlenségtől. Az ily módon megölt emberekről azt a hírt adják

ki, hogy eltűnt. A kiti érdekel az illető sorsa, ám keresse. Keresse az izzó, olvadó vas pokoli tűzében, a hol hamuvá ég az emberi test minden porcikája. Borzasztó lelkellenség ez, amelyről nem hinnék el hogy való, ha nem hivatalos személyek hitelt érdemlő bátorsággal állítanak.

Mikor ezeket a hajmeresztő tudósításokat olvassuk, újra felmerül mindnyájunk előtt a kérdés: csakugyan annyira nehéz sőt lehetetlen nálunk Magyarországon az élet, — valóban annyira meddő, itt minden küzdelem a boldogulásért, hogy évente e miatt száz meg száz ezer honfitárunk szívesebben kiteszi magát az Amerikába vándorlás és ott éles megszámlálhatatlan balsélyeinek, az ott leelkedő kínos pusztulásnak, semhogy itthon folytassa az élet harcát? Micsoda beteges örültség az a szenvedély, a mely annyi testvérünket küzi az ősi földről.

A feleletet megadja tapasztalataink. Érezzük, hogy a teher, amelyet mindnyájan magunkon hordunk, az élet terhe, nehéz. Meg kell feszteni minden izmunkat, fokoznunk kell összes tehetségünket, ápolni kell reményeinket és önbizalmunkat, ha összeroskadni nem akarunk. Még így is megtörténik, hogy legnemesebb törekvéseinket megsemmisíti a végzet. Sok milliónak közlünk, épen csak az sikerül, hogy végigküzdjük a pályát a bölcsőtől a sírig s amikor ide érkezünk mivel sem vagyunk előbbre, mint kezdetben valánk. Csak keveseknek jut a taposó malom körbefutó lovainál különb sors az anyagiak terén t. i. a gyarapodás, vagyongyűjtés. Így van ez nálunk, de így az egész világon.

Azonban Amerika hazánktól messze esik. És az ott elbukottak siránkozása nem hangzik át a száz mérföldeken. Akik kudarcot érnek oda át, aki ott sem több szerencsével próbálkozik, mint itthon dolgozott, a ki tehát kénytelen belátni, csalódását, az olyan ember nem kürtöli világgá szerencsétlen sorsát. Miután mostmár csakugyan összes reményeitől megfosztva valóságos állati megadással huzza az ilyen igáját, nem törődik az itthon hagyottakkal, senkivel és semmivel. Vagy pedig egyszerűen eltűnik — az olvasztókemenczékben a honnan ime évek óta nem jutott fülünkhöz egyetlen panaszos sóhaj vagy kétségbeesett kiáltás sem. Mert a halál néma.

Máshirek azonban szárnyra kelnek Amerika földről. Olyanok a melék messs keresetről, anyagi jólétről, élére hányt meglakarított tőkéről és tudja isten mi minden jóról zengnek himnuszokat. Azt senki sem vizsgálja, hogy e hírek közül hánynak forrása ered az olcsó munkaerőre spekuláló vállalatok ügynökeinek irodájából? Azt sem kutatja senki, mert nem is lehetséges, hogy Amerikában kint élő a milliót is meghaladó honfitársaink közül hányan adhatnak hírt boldogulásukról. Egy százaléka e nagy tömegnek 10000 lélekre megy. Tartok tőle, hogy ennél több ott sem ért el az itthonnál különb sorsot. Tehát száz közül egy.

És mégis mennek a vakok és álmodozók százazrei. Pedig ha látni tudnának és gondolkodni, ebben a mi sokszor lesajnált országunkban is észrevehetnénk azt egyet a száz közül, a ki gyarapszik, sőt jóléte emelkedik. Akkor azt is láthatnók, hogy a többi kilenczvenkilenez közül itt egy sem ég porrá olvasztókemenczében, itt senkit sem lehet csak úgy üzleti szempontból eltenni láb alól. Sőt azt is láthatnák, hogy — lassan bár — de megindult a fejlődés, a mely megfogja hozni a második és tizedik százaléka boldogulását is.

Hát menjenek! Mi, akik itt maradunk mert úgy érezzük, hogy e földön kívül nincsen számunkra hely, akiket a hűtlenség fajú kban, nemzeti erőnkben meggyöngyöztettek: Isten áldását kérjük rájuk, hiszen nem tudják, mit cselekednek. De azt ne varják tőlünk, hogy tetűket megasztaljuk,

példájukat követendőnek itéljük, emléküket tisztelegően tiszteljük. Mert gonosz embert az, a ki egy tál lencséért elcsereji hazáját.

Kaposvari gabona piac.

		1905. június 9.	
		m/m ként.	
Buza	— — — —	19 K.	40—60 F
Rozs	— — — —	15 »	40—60 »
Árpa	— — — —	14 »	60—80 »
Zab	— — — —	13 »	60—80 »
Tengeri (csöves)	— — — —	7 »	40—60 »
» szemes	— — — —	15 »	20—40 »
Bab	— — — —	22 »	— — — — »
Burgonya	— — — —	5 »	40—60 »
» vegyes	— — — —	4 »	10—20 »
» rózsa	— — — —	8 »	10—20 »

Felelős szerkesztő: Dr. Rusa Ernő.

Laptulajdonosok és kiadók:
Szalay Károly és Dr. Rusa Ernő.

„ELZA” RYUK

az Elzák a Plymonthok nálam

kitenyésztet szubvarietásai

ELADÓ.

Plymonthokra előjegyzést elfogadok. Tenyészdem bármikor

megtekinthető.

MEZRIGZKYNÉ,

Békásmegyeri tisztviselőtelep

(Pest megye.)

Ingyen kapja

minden

menyasszony és vőlegény

1905. márczius hó 15-től az

Eljegyzési Hiradót

mint mátkasági emléklapot.

Tudósítók kerestetnek.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal

Budapest VII., Allmácssy-u. 6.

KÉRJEN

egészen ingyen

ZOMÁMCOZOTT EDÉNYT

képes árjegyzéket. Próbarendelmény: 6 fazék és 6 lábos különféle nagyságban, összesen 12 drb. **1 frt. 75 kr.** 6 egész nagy főzőfazék és 6 egész nagy főzőlábos, összesen 12 drb. **3 frt. 50 kr.** és egy teljes zomámcozott mosdókészlet, mely áll lavor, vizes veder, mosdókanna, éjjeli, szappantartó és fogkefetartó, összesen 6 drb. **2 frt. 50 kr.** csak én szállíthatok; ingyen csomagolás, utánvétel mellett.

K O H N gyári raktár.

Budapest, Csengeri-utca 51. sz.

Sürgönczim: Kohn edénygyári raktár
B u d a p e s t.

Iszákosság nincs

többé!

Kivánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a COZAPORból. Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A COZAPOR többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartózkodásról, mert csodahatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A COZA oly csodálatos és biztosan hat, hogy azt a feleség, testvér avagy gyermek egyaránt beadhatja az ivónak tudta nélkül és az illető mégcsak nem is sejtí mi okozta javulását.

COZA a családok ezreit békítette ki ismét, sok sok ezer férfit a szegyeu és beestelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabította.

Az intézet, mely a Cozador tulajdonosa, mindazoknak kik kívánják egy próba adagot és egy köszönő irásokkal telt köpvet díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezessékünk, hogy az egészségére teljeses ártalmatlan.

Igyen próba 416 sz.
Vágja ki ezen szelvényt és küldje meg ma az intézetnek.
(Mevelekre 25 fill. levelező lapok 10 fill. bérmentesítendő.)

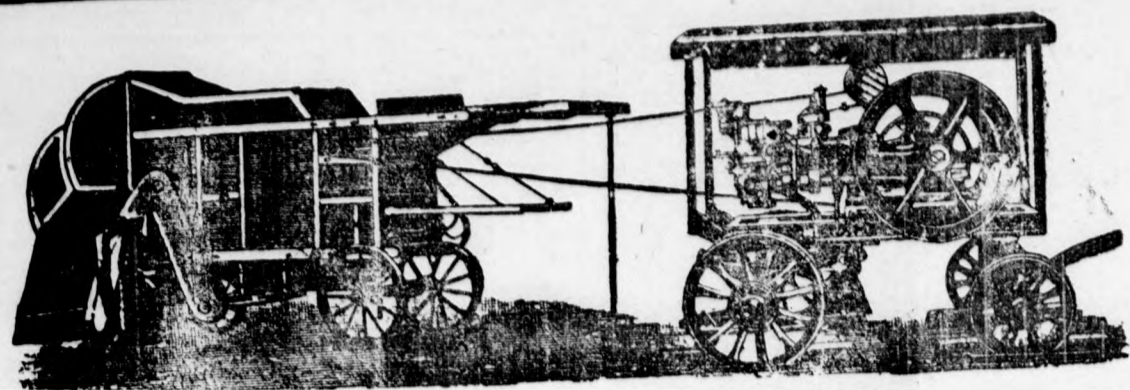
COZA INSTITUTE

(Dept. 416.)

62, Chancery Lane,

London, Anglia.

Előrendű gyártmány!
Kedvező fizetési feltételek!
Benzin-lokomobilok.
Benzin-motorok.

Tömör kivitel!
Legmesszebbmenő szavatosság!
Teljes cséplő szerelvények.
Szívógáz-motorok.

Osers és Bauer motor-gyáriraktára
BUDAPEST, VI., Podmaniczky-utca 18.
Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Acetylen-lámpák

kézi,- kocsis,- Spritzbogen - pózna,-
rud,- asztali,- udvari,- kerti,- istálló,

Acetylen-lámpák

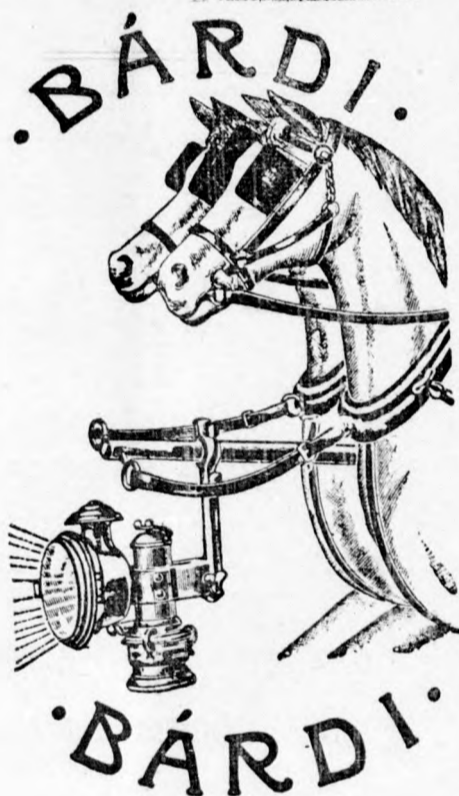
Automobil-lámpák.

Éjjeli szántásoknál különösen alkalmasak, mert nappali fényt adnak.

BÁRDI JÓZSEF Budapest,
VI. Gyár-ut. 10

Andrássy-ut és Király-utca között.

Kaposvári képviselő: Politzer Samu.

HUSIPARI ÉS ÁLLAT FORGALMI ÉVKÖNYV.

Az egyes napokra eső vásárok pontos jegyzékével ingyen és bérmentve meg minden mészáros, állatkereskedő, nyersbőrkereskedő, zsiradék és csontkereskedő címére, aki legalább fél évre előfizet a

Mészárosok és Hentesek Lapjára.

Előfizetés félévre 6 kor. — Kiadóhivatal: Budapest, IX. Ferencz körut 13.

Dr. Schmiadt G. főtörzsorvos és phisicus hires

fülolaja

meggyógyítja az időleges süketséget, fülfolyást, fülzugást, sőt az idült nagyothallást. Egyedül Plávsics G. gyógyszer-tárában Ujvidéken kapható. Használta utasítás van hozzá.

Jönak, a jobb az ellensége.

Többnyire a legjobb az eddig használatban lévő szappan, szóda, per, stb. anyagoknál vászon és pamut szőrmék mosására, a Schicht által újonnan feltalált

mosókövönat,

„Asszonydicséret”

védjegyel,
a ruha beáztatására.

Előnyök:

1. Az eddig arkséges volt mosási időt a felére csökkent.
  2. Fáradtságot a negyedére.
  3. A szóda használatát teljesen fölöslegessé teszi.
  4. Minthogy tisztábbá, tehát fehérebbé is varázsolja a ruhát.
  5. Ugy a kezeknek, mint a ruhának teljesen ártalmatlan, amiért az alatt jegyzett cég kezességét vállal.
  6. Rendkívül kiadósága folytán olcsóbb, minden más mosáshoz képest.
- Néikülözhetetlenné válik minden háziasszony és mosónőnél egy egyszeri kísérlet után.

— Mindenütt kapható. —

Schicht-szappan

„szarvas” vagy „kulcs”

jeggyel

legjobb, legkiadósabb s ennél fogva legolcsóbb szappan. Minden káros alkotórésztől mentes.

— Mindenütt kapható! —

Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht” névvel és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva.

Schicht György, Aussig

A legnagyobb gyár a maga nemében, az európai szárazföldön.

PENZKÖLCSÖN!

Alulírott iroda előleges költség nélkül s mindenkor a legkorrektebb lebonyolítás mellett szerez:

1. Törlesztéses személykölcson 15—25 évi törlesztésre. Havi törlesztés 1000 kor. után 7—9 kor. Ezen kölcsönök csak nyugdíjigényrel bíró tisztviselőknek, katonatiszteknek stb. adatnak, kiknek törzsfizetése legalább 1800 korona.
2. Váltókölcson 5—8 évre négyhavonként 5%-os tőke-törlesztéssel minden hitelképes egyénnek.
3. Jelzalogkölcson 3 $\frac{1}{2}$ —4 $\frac{1}{2}$ %-ra és 5—7 $\frac{1}{2}$ évi tartamra.
4. Életbiztosítási kölcson (halál- és életsetre) 10.000 korona összegig orvosi vizsgálat nélkül.

Közbenjárás díj esekély összegben van megállítva s a kölcsönösszeg nagysága szerint 2—5% közt váltakozik. — Kimerítő személyhitel prospectusaink bárkinek kívánatra rendelkezésére állanak. Levelezésre válaszbélyeg melléklendő.

Magyar általános hiteliroda

BUDAPEST, II. Ostrom u. 5.

(Saját házában.)

Pontos címzést kérünk!